

Finansklagenemnda Person

Uttalelse FinKN-2017-179

6.4.2017

Gjensidige Forsikring ASA

Livsforsikring/uføredekninger/pensjon

Tilbakebetaling av premie betalt på eksmannens forsikringer – *condictio indebiti* – culpa.

Forsikrede og ektefellen hadde avtale om autogirotrekk for begge livsforsikringer tegnet under hans kundeforhold i selskapet. Innbetalingene ble etter avtale trukket fra hennes konto. Forsikredes forsikring ble etter skilsmissen i 2010 videreført i en ny, egen polise. Forsikrede oppdaget i 2016 at autogirotrekket for eksmannens forsikring fortsatt besto og fremmet krav om tilbakebetaling av premie betalt på eksmannens forsikring. Nemnda bemerket at avtalen om autogiro var mellom forsikrede og banken og at selskapet ikke var part i denne avtalen. Nemnda konkluderte med at selskapet ikke var å bebreide for at autogiroavtalen ikke ble endret og at det heller ikke var grunnlag for å benytte læren om *condictio indebiti*.

Saksfremstilling

Forsikrede og hennes tidligere ektefelle ble separert og skilt i 2010. Ektefellene hadde livsforsikringer knyttet til mannens kundeforhold i selskapet. Premie/innbetalinger ble betalt ved avtalegiro fra forsikredes konto. I forbindelse med oppløsningen av ekteskapet, videreførte forsikrede sin livsforsikring i eget navn med nytt polisenummer.

Selskapet har etter 2010 bare sendt forsikringsdokumenter og varsel om autogirotrekk knyttet til eksmannens livsforsikring til ham. Forsikrede oppdaget i 2016 at premien for eksmannens livsforsikring var blitt trukket fra hennes konto for årene 2010 til 2016.

Forsikrede har krevd at selskapet tilbakefører innbetalingene til henne. En representant for selskapet sa i 2010 at selskapet ville ordne det praktiske, og hun innrettet seg etter det. Hun la til grunn at eksmannens livsforsikring ikke lenger berørte henne, og at autogirotrekket var stanset for så vidt gjaldt hans forsikring. Reglene om *condictio indebiti* får anvendelse; selskapet er den profesjonelle parten i saken, og kjente til skilsmissen. Forsikrede har psykiske sperrer mot formelle dokumenter, og ikke forutsetninger for å forstå at hun også betalte for eksmannens livsforsikring. Kravet er da ikke foreldet. Hun krever kr 81.119, med tillegg av rimelig rente, jf. Rt. 2002 s. 71. Berikelsesbegrensninger kan ikke anføres til fordel for selskapet, jf. Rt. 1985 s. 290 (Birgo) og Rt. 1995 s. 1641. Forsikrede krever også at selskapet dekker hennes sakskostnader.

Selskapet har avvist kravet, og anfører i hovedsak at trekkene beror på en avtale om autogiro mellom forsikrede og banken, som selskapet ikke kunne endre.

Finansklagenemnda Persons begrunnelse

Nemnda legger til grunn at forsikrede i de aktuelle årene de facto har betalt eksmannens forsikringspremier. Det er ikke anført at eksmannen selv har betalt premie i disse årene. Bakgrunnen for ekskonas fortsatte betaling av premien er en avtale mellom forsikrede og hennes bankforbindelse hvor hun har gitt banken i fast oppdrag å betale forsikringspremien ved belastning av sin konto for overføring til forsikringssselskapets bankkonto. Det er den forsikrede

som har inngått avtalen med banken om autogirering, og det er da forsikrede som må tilbakekalle oppdraget. Betalingsmottakeren er ikke part i avtalen mellom forsikrede og banken og har ikke adgang til å tilbakekalle oppdrag. Nemnda kan ikke se at selskapet er noe å bebreide i dette tilfellet. Nemnda kan heller ikke se at det er grunnlag for å benytte læren om *condictio indebiti*.

Uttalelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Persons konklusjon

Selskapet gis medhold.

Ved behandlingen deltok Karin M. Bruzelius (leder), Ingrid Smedsrud (nestleder), Hege Opheim (nøytralt oppnevnt medlem), Gro Farestvedt (selskapsrepresentant), Jane Ytreøy Grøndalen (selskapsrepresentant), Paal Bjønness (forbrukerrepresentant) og Ingebjørg Kiil (forbrukerrepresentant)